

førerrækken. Den næste ordfører er hr. Anders Samuelsen fra Ny Alliance.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Anders Samuelsen (NY):

Ny Alliance går ind for et stærkt europæisk samarbejde, og derfor går vi også ind for den traktat, som vi diskuterer i dag.

Vi har fra starten sagt, at det, vi kan frygte aller mest, er, at der opstår en skræmmekampagne, og hermed er ikke bare ment en skræmmekampagne fra nejsidens side, men også fra jasidegens side, altså at vi får en evig diskussion, hvor man på den ene side prøver at overbevise hinanden om, hvor galt det går, hvis vi ikke er med inde under den nye hat, og på den anden side forsøger at overbevise hinanden om, hvor galt det går, hvis vi kommer ind under den nye hat. Derfor har Ny Alliance fra starten slået til lyd for, at vi burde have traktaten ud til folkeafstemning, og derfor stemte Ny Alliance også ja til det forslag, som blev behandlet lige inden dette forslag.

Det er for Ny Alliances vedkommende hævet over enhver tvivl, at et stærkt europæisk samarbejde er det, der er vejen frem, hvis vi skal påvirke resten af verden, senest eksemplificeret ved den meget hidsige debat, vi har omkring OL og Danmarks eventuelle udeblivelse fra en åbningshøjtidelighed, hvor vi i øvrigt fra officielt hold ikke engang er inviteret, men skal bede om at komme med – altså en boykot af en fest, som man ikke er blevet inviteret til. Det være, hvad det er, men at forestille sig, at Danmark alene ved at slå ud med lillefingeren skulle kunne gøre nogen som helst forskel i forhold til det, kineserne foretager sig i forhold til tibetanerne, giver ikke ret meget mening. Derimod er det da helt oplagt, at hvis man gør det i et europæisk samarbejde under en fælles europæisk hat, hvor man står sammen og lægger et pres, så kan det gøre en forskel.

Det kan sådan set eksemplificeres yderligere ved nogle af de ting, som er foregået i Europa-Parlamentet inden for det sidste halvandet år, mens de nationale regeringer og nationerne har ligget lidt i koma, efter at der blev sagt nej fra Hollands og Frankrigs side, for der har man i Europa-Parlamentet f.eks. netop vedtaget nye direktiver omkring kemikalielovgivningen og servicelovgivningen, altså kemikaliedirektivet og servicedirektivet. Det er eksempler på, at Europa-Parlamentet sætter sig i en position, hvor man forhandler de kompromiser hjem,

som de nationale regeringer har svært ved at tage sig sammen til, fordi alt er fokuseret på det overordnede spørgsmål: Hvor ligger traktaten?

Der er for mig at se ingen tvivl om, at lige netop de ting, vi f.eks. har vedtaget på kemikaliedirektivets område, er eksempler, hvor Danmark godt kunne have vedtaget noget for sig selv, men det havde ikke påvirket noget. Vi havde måske kunnet sige til kineserne: Vi vil ikke handle med jer, hvis I ikke opfylder vores krav. Og kineserne ville have været fløjtende ligeglade. Der er regioner i Kina, hvor der kun bor omkring 5 millioner mennesker; de betragtes efter sigende som reservater, og kineserne er bekymrede for, om de uddør, og derfor har befolkningen dér mulighed for at få undtagelser for et-barnspolitikken. Hvis man ser på områder, hvor der bor 5 millioner mennesker, på den måde, kan man forestille sig, hvordan man vil have det, hvis Danmark kom viftende med en skrap kemikalielovgivning; det ville ikke give ret meget mening, hvorimod det, når Europa kommer med en samlet regulering, giver stor mening, og kineserne lytter, ja, efter sigende i så høj grad, at man stort set tager den europæiske kemilovgivning, propper den i kopimaskinen og gør den til kinesisk lovgivning. Så påvirker vi noget, så det rykker.

Derfor er det vigtigt, at vi har det her europæiske samarbejde, og det gælder altså ikke bare på kemiområdet og servicedirektivområdet, det gælder også helt ned til, når vi debatterer noget så tilsyneladende følsomt som, hvorvidt Danmark skal være repræsenteret ved en åbningsceremoni i forbindelse med de olympiske lege. Det giver ikke mening at lave det på nationalt plan. Hvis vi skal noget, skal vi lave det på europæisk plan, og så skal vi i øvrigt ikke starte med sporten, så skal vi starte med en generel handelsboykot. Hvorfor tage sporten som gidsel?

Tilbage til det, vi diskuterer i dag. Ny Alliance går ind for traktaten. Vi havde håbet på, at vi kunne få den til folkeafstemning, det kan vi ikke, men det forhindrer os selvfølgelig ikke i at stemme for det, der ligger. Vi synes, det helt klart er et skridt i den rigtige retning.

Vi får noget, der minder om en udenrigsminister, og det synes vi er et rigtig godt træk. Det er vigtigt, at vi fra europæisk side kan forsøge at påvirke og være et korrektiv, men også et positivt supplement til den amerikanske dominans af det, der foregår på verdensplan.

Vi får nogle andre afstemningsregler, vi går i højere grad fra enstemmighed til flertalsafgørel-